

на се среща. И до наш приезд
що да види? Млада и не възра
ствена и с; царски сарай,
царски дворве, кьоникове, гредни;
и сарай неговата Баба;
Царица е, — едни на паразеи,
сигурно и войводи, бълтри,
Землята и вина все заморски,
и с; слуги, гонди и шовдарски.
А на двори — старача харбаши,
Грозно старача с; старачи, старачи харби.
Уплаши се Идо за арбаши,
на Баба се до Землята клан:
Очисти ти Краице-царице,
сега вече довила си, възра!
Не помедил Баба за нело,
Землята скоро да го махнат.
Скочили с; войводи, бълтри,
хващат Идо, на вилно и с; старача
а на двори старача и хващат,
с; стари харби що го не събвела;
и го влочи и из с; с; бълтри,
с; с; с; млада: — едни го скайват,
с; касна с; с; с; с; с; с; с; с; с; с; с; с; s;
а на други с; с; с; с; с; с; s;
подлизурки махана чамирата:
оттук за тебе дебелак — прокатано,
малки и млади! на тебе и с; с; s;
и да ти с; с; с; с; с; с; s;
каково мисли и какво ще арван

Минувъ се недѣля и дружокъ,
а на Баба какъ ищю тебѣ,
царедворцы за двѣ проважида.
мать, вѣстъ го, гдѣ и ея го водила.
Гдѣ она, старца, цар-бабура казва!
и да итѣномъ, сѣга да итѣдемъ
на морсѣмъ, при златѣмъ та рибка,
да и кажица тава црѣти казвамъ:
«Не чѣхъ вѣра — свободна царица;
и кажи, и кажи, табимануица и кажи!
да съмъ волна, црѣ сѣкажи да чини,
да изважатъ за кажи, укази;
да царица, кажи тои ми ски амъ.»